

my net קיבוץ < תרבות ואמנות >

מחורבן ללידה, מלוס אנג'לס לכברי: מאחורי התחריט החדש של נעה יקותיאל

שתף f ציין ציין העתק קישור הדפס

קרני עם-עד
08:04 / 12.07.18

יקותיאל, אמנית בינלאומית שנעה על קו ארה"ב-אירופה-ישראל, כבר הציגה יצירותיה בעבר בקיבוצים גבעת חיים איחוד והזורע, השבוע היא התארחת בקיבוץ כברי וקשה שלא להתרשם מההספק. יקותיאל: "כברי הוא עוד אבן דרך במסע"

סדנת התחריט של קיבוץ כברי, המכונה גם מרכז גוטסמן לתחריט, נוהגת לארח אמנים יוצרים מהארץ והעולם שמגיעים לקיבוץ לתקופה של שבוע, ובסיוע אנשי המקצוע המיומנים באמנות ההדפס והתחריט יוצרים עבודות שהופכות לחלק מהאוסף ומתערוכות המקום, ואף ניתנת לרכישה.

יסודות של נעה יקותיאל. לא רק הרס וחורבן | צילום: קרני עם-עד

השבוע התארחת בכברי נעה יקותיאל (28), אמנית ישראלית בינלאומית שחיה בשנתיים האחרונות עם בן זוגה הקולמנן איתמר גלעדי בלוס אנג'לס. יקותיאל שומרת לתנועה הקיבוצית אמונים ואת תערוכת היחיד הראשונה שלה ב-2012 הציגה בגלריה של גבעת חיים איחוד. לאחר מכן הציגה במוזיאון וילפריד ישראל בקיבוץ הזורע, והרבתה להגיע גם לכברי.

הטכניקה של נעה התאפיינה בחיתוכי נייר מעודנים שיצרו בקווי רישום עדינים, המתארים מציאות קשה של הרס, אסונות טבע, תחושת חוסר אונים של האדם מול היקום המאיים. האירועים שהתרחשו בישראל, לרבות אלו בעזה, העסיקו את אמנותה של יקותיאל רבות. כיום, כך היא מעידה, יש לה ראייה אישית ומרוכזת יותר על המציאות וגם צבעי השחור לבן הדרמטיים התחלפו באפורים עם הבלחות של צבע.

התחריט הצילומי עליו עבדה בכברי נקרא על ידה 'יסודות'. לכאורה ניתן לראות בו את היסודות הקיימים אצל נעה בעבודות הישנות יותר - הרס, חורבן, אפסות האדם - אבל היא טוענת שמדובר דווקא ביסודות חדשים שנבנים על הריסות בית ישן ברחוב אלנבי אשר שימש בעבר כמועדון פופולרי. נעה חלפה במקום, צילמה את הסיטואציה, והפכה אותה לאמנות. הגדר שאולי דמית בהתבוננות ראשונה כגדר ההפרדה היא גדר שנועדה להגן על הולכי הרגל מפני עבודות ההריסה ובקדמת התחריט ניתן לראות אם מניקה את תימקה - סימן להתחדשות וליסוד בריא. רק בשולי העבודה מבחינים במפה טופוגרפית קטנה שסממני הזיהוי שלה נמחקו על ידי האמנית.

יקותיאל בסדנת כברי. הרס בקווי רישום עדינים | צילום: קרני עם-עד

יקותיאל נחשבת ליוצרת מוערכת שמרבה להציג בגרמניה, ארצות הברית, סין, יפן ועוד. היא טוענת שבכל מקום בו היא מציגה, מתקבלות עבודות התחריט וחיתוכי הנייר שלב באופן שונה. כשהיא מציגה בגרמניה המבקרים סבורים שהיא מתארת את הנופים המופגזים של מלחמת העולם השנייה בעוד היא מתחייסת לאלו של עזה. גם האמריקאים והיפנים לוקחים את התיאורים הרישומיים למקומות טעונים משלהם.

"אני באמת מרגישה שדווקא באמריקה מצאתי מקום אישי יותר, רועש פחות, מאשר היה לי כאן. אני פחות מוזנת מדברים שקורים כאן מדי שעה. גם התחריט בכברי בא ממקום כזה. אני מתעדת מקום שהכרתי בצעירותי ונהרס נגד עיניי, אבל לפתע משתלב בו סימן חיים של אם דוחפת עגלה ותינוק יונק ממנה. גם בעבודות ה-'פוליטייות' שלי מהעבר לא נקטתי עמדה, אלא ביקשתי לייצג הרס וחורבן שכולם קורבנות שלו. בצד הכאב על המראות, יש גם משהו מאוד אסתטי שמתאפשר מדרך העבודה שלי- חתוכי נייר, צילום, הדבקות".

כל תרבות לוקחת את הרישומים שלה למקום אחר. יקותיאל | צילום: קרני עם-עד

אז עד הודעה חדשה את נשאר בלוס אנג'לס?

"כן, למרות שאני מתגעגעת להמון דברים כאן, המשפחה וחברים שאני מתה עליהם. רק עכשיו, לאחר שנתיים שאנחנו שם, אני חשה בתוך תהליך ארוך ומהנה. יש הכרה והערכה לדברים שאני עושה. אבל אל תדאג. מתוכננת לי תערוכות גם בארץ, אחת מהן קבוצתית במוזיאון ישראל. אפשר להגיד שאנחנו על קו ארצות הברית-אירופה-ישראל גם בעקבות המשפחה וגם בגלל האמנות. כברי הוא עוד אבן דרך במסע הזה".